

Reference CD No. 67

Af Michael Madsen, Sven Bilén og Kim Kruse Petersen

1 Joe Cocker: You Can't Have My Heart. Indsp.: Henson Studios, L.A., USA, 2002.

Jo, han kan endnu den gamle. Et herligt og ægte Cocker nummer. Stemmen er ikke helt så rå længere, efter at han lagde alkoholen på hylden, men det har blot gjort den bedre og mere "kontrolleret", hvis man nu kan udtrykke det sådan. Som sædvanligt med Cocker i nyere tid, har han et yderst kompetent band i ryggen og produktionen er langt, langt over middel for en - ja, vi kan vel ikke rubricere dette som meget andet end - en mainstream produktion. I lighed med flere af hans nyere plader, bliver den blot bedre, jo bedre anlæg man har, så døm selv hvor det lyder...

2 Doves: There Goes The Fear. Indsp.: Div. Studios U.K., 2001/2002.

Moderne engelsk pop fra Doves, et nummer som i skrivende stund toppler listerne i England. En produktion som lyder godt, hvad du end spiller den på. Det betyder at vi har et simpelt fundament, som bærer melodien og som gør at det lyder "rigtigt", blot den når frem. Des bedre afspilningsudstyr du har, desto flere detaljer og finesse får du imidlertid med. For i realiteten sker der en masse i baggrunden og du kan fornøje dig med at finde nye ting og fokusere på forskellige elementer i det hav af lyd, som på det mere ydmyge anlæg, blot ligger som en tung mur i baggrunden.

3 Norah Jones: Don't Know Why. Indsp.: Sorcerer Sound/Allaire Studios N.Y., USA, 2002.

Jo, det er en debutplade! Og det er med en til vished grænsende sandsynlighed ikke det sidste vi hører fra den unge singer/songwriter Norah Jones. Hele pladen er fantastisk god, og det nummer vi hører her, Don't Know Why, siger egentlig det hele. Et vidunderligt nummer, en vidunderlig stemme, herligt spil og en herlig lyd - hvad mere kan man egentlig ønske sig? Lyt og nyd!

4 Ulf Wakenius: Li'l Darlin'. Indsp.: Studio Bohus, Sverige, 2001.

Ulf Wakenius er en svensk guitarist, som internationalt er ved at gøre sig stærkt gældende. Flere af de største musikere har udtrykt deres begejstring for hans musik. Ikke mindst Oscar Peterson og Hank Garland, som direkte

sammenligner Wakenius med navne som Montgomery, Joe Pass og Barney Kessel. Og i Danmark har f.eks. NHØP anvendt ham adskillige gange. Det forstår man, når man hører dette track. Men prøv at lytte selv - og døm!

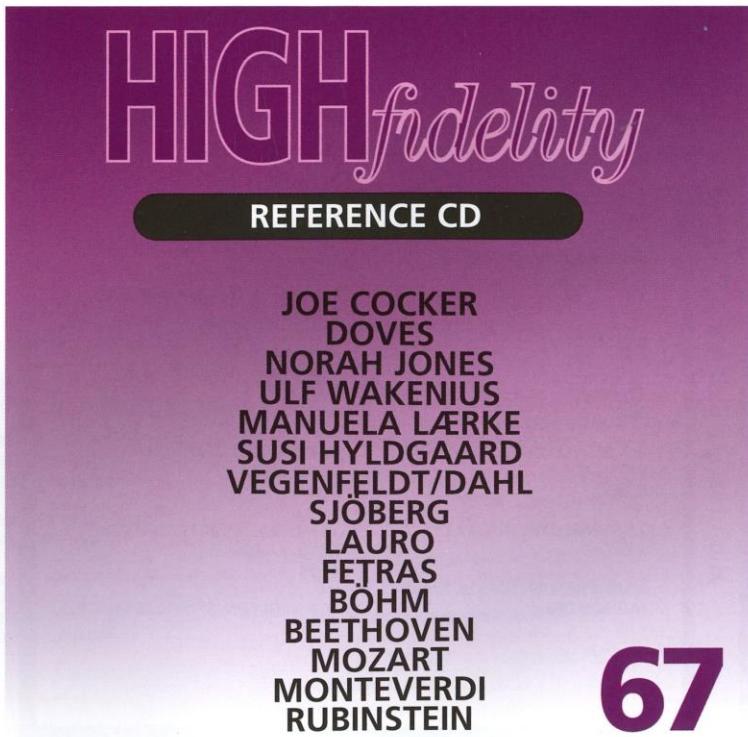
5 Manuela Lærke: It Is His Love. Indsp.: Sauna, Kbh., DK, 2002.

Jazz, gospel og latin i en fin blanding fra Manuela Lærke. "En hyldest til kærligheden og tilliden mellem mennesker, for det er det eneste vi har, som er verd at hylde", siger hun om sin livsbekræftende musik. Et raffineret kor lægger en fin stemningsbaggrund til Manuela's udtryksfulde sang. Indspilningen er ok, selvom de forskellige stemmer mere virker som om at de er panorere-

de på plads, end at de rent fysisk er placerede i lydbilledet.

6 Susi Hyldgaard: Dance With Me. Indsp.: Soundtrack, Kbh., DK, 2002.

Susi Hyldgaards musik består af jazz, pop, rock, verdensmusik og lidt andet. Selv kalder hun det for crossover, men hun betragter sig selv som jazzmusiker, uden i øvrigt at tænke i disse baner. Hun har en meget udtryksfuld stemme, skirver ofte komplekse melodier og har altid en pointe i sine tekster. Vi hører Dance With Me fra hendes seneste album. Det er Gunnar Halle der spiller trumpet, Lisbeth Diers trommer og percussion og Johannes Lundberg bas. Alt det øvrige står Susi selv for. Bemærk stemmens fremtrukne placering i produktionen! ▶

7 Vegenfeldt/Dahl: Easy.
Indsp.: Kæv Studio/Sun
Studio, Kbh., DK, 2002.

Filmmusik fra filmen Charlie Butterfly. Det er Klaus Rifbjerg, der står får ordene og pianisten og trommeslageren Carsten Dahl for musikken. På vokal hører vi Allan Vegenfeldt, som jo engang var sanger i The Sandmen. En overraskende konstellation, som givet et spændende resultat, i hvert tilfælde musikalsk.

8 Sjöberg: Den första gång
jag såg dig. Indsp.: SR,
Malmö, 2001/2002.

Et spændende arrangement af en af de mest kendte melodier af Sjöberg. Vi hører Aulin-kvartetten med Mikael Neumann som solist. Optagelsen er meget naturlig i en lokalitet med en forholdsvis tør akustik, som passer til netop denne form for musik. Resultatet er en lyd, som er blød og yderst detaljeret.

9 Lauro: Seis Por Derecho.
Indsp.: Lisbjerg Kirke,
Aarhus, DK, 2001.

Som vi lovede sidst, giver vi her endnu en smagsprøve fra guitaristen Carsten Pedersens glimrende CD, Aquarelle, der udelukkende består af sydamerikansk musik for klassisk guitar. Det virtuose guitarspil og den tekniske kvalitet af selve optagelsen, går op i en højere enhed.

Hvis anlægget ellers tillader det, bør du opleve gitarrens sprøde overtoner og instrumentets mikrodynamik med en sjeldent naturlig og "analog" klang.

10 Fetras: A Media Luz.
Indsp.: Tonstudio Teeje Van
Gesst, Sandhausen,
Tyskland, 2001.

Een optagelse med musik fra den mere lette "klassiske" musikgenre, som der i slutningen af det 19. århundrede var stor efterspørgsel på. Ren pop er det nu ikke. På mange måder er musikken inter-

essant, og de mange forskellige bidrag fra instrumenter er med til at gøre den afvekslende. Salonorchester Schwanen er her fornemt optaget af Teeje van Geest, og resultatet er blevet et lydbillede med et endog meget dybt perspektiv, hvor endvidere bredden langt overstiger højttalernes fysiske placering. Stereoopræcisionen er også ganske god, så det skal være muligt at placere de enkelte instrumenter præcist i lydbilledet.

11 Böhm: Prelude and
Fugue. Indsp.: Bovenkerk
Kampen, Holland, 2001.

I hi-fi sammenhæng har orglet altid været et fremragende instrument til at afsløre forvrængning og til at fastlægge anlæggets evne til at genge dybe frekvenser. Her hører vi et værk af Georg Böhm (1661-1733), spillet af Christiaan Teeuwesen på et af de bedre orgler i Holland. Der er tale om en optagelse baseret på en forholdsvis tæt mikrofon-

placering, uden at det på nogen måde er gået ud over gengivelserne af det store rum, der kort og godt er imponerende indfanget. Hvis anlægget er klangligt velafstemt bør lyden af orglet være præget af en varme og sprødhed helt uden nogen former for aggressivitet. Ellers kan jagten godt gå i gang.

12 Beethoven: Symphony
No. 7, 3. mov. Indsp.:
Örebro Concert Hall,
Sverige, 2000.

En særdeles vellykket produktion af Beethovens 7. symfoni, med danskeren Thomas Dausgaard som dirigent for Swedish Chamber Orchestra. Selvom kammerorkestret i sig selv ikke har den samme store volumen som et traditionelt fuldt besat symfoniorkester, er optagelsen præget af en enorm dynamik. Bemærk her i øvrigt den lidt ændrede orkesteropstilling, som Dausgaard anvender. Normalt

High Fidelity Reference CD No. 67

High Fidelity Reference CD No. 67

1 JOE COCKER: YOU CAN'T HAVE MY HEART 4:01	9 LAURO: SEIS POR DERECHO 3:16
2 DOVES: THERE GOES THE FEAR 6:56	10 FETRAS: A MEDIA LUZ 2:54
3 NORAH JONES: DON'T KNOW WHY 3:07	11 BÖHM: PRELUDE AND FUGUE 5:10
4 ULF WAKENIUS: LI'L DARLIN' 4:52	12 BEETHOVEN: SYMPHONY NO. 7, 3. MOV. 8:43
5 MANUELA LÆRKE: IT IS HIS LOVE 4:08	13 MOZART: DON GIOVANNI (EXCERPT) 1:58
6 SUSI HYLDGAARD: DANCE WITH ME 4:20	14 MONTEVERDI: LAMENTO DELLA NINFA 5:50
7 VEGENFELDT/DAHL: EASY 3:26	15 MOZART: PIANO CONCERTO NO. 9, 3. MOV 10:24
8 SJÖBERG: DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÄG DIG 3:03	16 RUBINSTEIN: SYMPHONY NO. 3, 3. MOV. 7:03

SAMLET SPILLETID: 79:20

Du kan læse mere om den japanske lydtekniker Tatsuo Nishimura (repræsenteret med den fremragende Mozart optagelse på Reference-CD'ens track 15) og hans øvrige DVD-udgivelser på hans egen website, der har adressen:
www.nishimura-music.com.

anbringes 1. og 2. violiner ved siden af hinanden i venstre side, men her er 2. violinerne flyttet til højre side. Du har altså ikke forbyttet højttalerledningerne! Denne ældre, men på mange måder mere rigtige opstilling, giver en nærmest "stereofonisk" effekt i spillet mellem violinerne, som giver musikken et ekstra liv.

**13 Mozart: Don Giovanni Deh! Veni alla Finestra.
Indsp.: 2001.**

Don Juan i en indspilning med den verdensberømte, danske baryton, Bo Skovhus. Fra Mozarts hånd er der også med denne opera tale om et rent mesterværk, hvor mange forskellige musikalske idéer er ført ud i praksis. Lidt uvant for den tid operaen er skrevet, hører vi en mandolin. Denne bør stå fuldstændigt klippefast i lydbilledet og være både lækker og sprød i lyden. Og barytonen bør fornemmes meget levende med en dynamik, som uden problemer kan anslå enhver

kritisk resonans i såvel højttalerkabinet som lyterum.

14 Monteverdi: Lamento Della Ninfa. Indsp.: Waalse Kerk, Amsterdam, Holland, 2001.

Fra det hollanske selskab Channel Classics, hører vi Monteverdi's (1567-1643) yderst dristige madrigal fra samlingen "Madrigali Guerrieri et amorosi" fra 1638. Bemærk især de skarpe dissonanser omkring ca. 0:25, som for datidens øre må have været en ganske karsk omgang. De viser samtidigt, at madrigalen som udtryksform var komponisternes "legeplads", der hvor der virkelig blev eksperimenteret. "Lamento" betyder klagesang, og den fremføres her af det i alle henseende fremragende barokensemble "Soloist Ensemble Capella Figuralis". Til optagelsen er anvendt Brüel & Kjær 4003 og signalet er konverteret til 24 bit gennem Prism

konverter. En i alle henseender fremragende produktion!

15 Mozart: Piano Concerto No. 9, 3. mov. Indsp.: Schlosskirche Bad Homburg, Tyskland, 2000.

Ikke mindre fremragende er denne optagelse af en Mozarts tidlige klaverkoncerter. Tatsuo Nishimura har stået for produktionen. Lyden er taget fra stereosignalet af en optagelse, der også foreligger som 5-kanals DVD-Audio. Til optagelsen er der anvendt B&K mikrofoner, hvor signalet er ført via konvertere til lagring i 48 kHz/24 bit på en computer. Selvom vi altså i denne version må mangle de tre ekstra kanaler er resultatet intet mindre end fremragende. En fuldstændig naturlig og aldeles usminket optagelse, hvor den akustiske begivenhed i højeste grad bliver ført frem til dagligstuen med den oprindelige fornemmelse af slotskirvens akustik fuldstændigt intakt. En ganske betagende produktion. Vi glæder os meget til at høre mange flere produktioner fra hr. Tatsuo Nishimura!

16 Rubinstein: Symphony No. 3, 3. mov. Indsp.: Concert Hall Of The Slovak Radio In Bratislava, Slovenien, 1993.

Den russiske komponist Anton Rubinstein (1829-1894) var udstyret med en evne til at skrive melodisk uden lige. Stilen er senromantisk, men med reminiscenser tilbage til Mendelssohn. Vi hører den slaviske radios symfoniorkester under ledelse af Robert Stankovsky i en optagelse, der både er naturlig og velklingende. Medvirkende til dette er især en diskret benyttelse af støtte-mikrofoner, som inddrager alle de mange solistiske indslag fra det store orkesterapparat, uden at det på nogen måde går ud over helheden. ■

High Fidelity Reference CD No. 67

1 JOE COCKER: YOU CAN'T HAVE MY HEART
- RESPECT YOURSELF/07243-539643-2-0/EMI	9 LAURO: SEIS POR DERECHO
- GUITARMUSIC FROM SOUTH AMERICA/PACD
136/PAULA RECORDS
2 DOVES: THERE GOES THE FEAR
- THE LAST BROADCAST/HVNLP35CD/HEAVENLY/EMI	10 FETRAS: A MEDIA LUZ
- SALON ORCHESTRA FAVORITES, VOL.
2/8.555344/NAXOS
3 NORAH JONES: DON'T KNOW WHY
- COME AWAY WITH ME/7243 5 32088 2 0/
BLUE NOTE RECORDS/EMI	11 BÖHM: PRELUDE AND FUGUE
- WORKS FOR ORGAN, VOL. 1/8.555857/NAXOS
4 ULF WAKENIUS: LI'L DARLIN'
- THE GUITAR ARTISTRY OF ULF WAKENIUS/
DRCD 373/DRAGON/DANACORD	12 BEETHOVEN: SYMPHONY NO. 7, 3. MOV.
- BEETHOVEN SYMPHONY NO. 7 - EGMONT
MUSIC/PCS 1182/SIMAX/DANACORD
5 MANUELA LÆRKE: IT IS HIS LOVE
- SO VERY STILL/SU 9052-2/SUNDANCE	13 MOZART: DON GIOVANNI (EXCERPT)
- LARGO AL FACTOTUM: GREAT OPERATIC ARIAS
FOR BARITONE/8.555922/NAXOS
6 SUSI HYLDGAARD: DANCE WITH ME
- HOMESWEETHOME/ENJA CD 9140-2/
ENJA RECORDS/INTERMUSIC	14 MONTEVERDI: LAMENTO DELLA NINFA
- LOVE & LAMENT/CSS 17098/CHANNEL
CLASSICS/DANACORD
7 VEGENFELDT/DAHL: EASY
- CHARLIE BUTTERFLY/STUCD 02092/STUNT	15 MOZART: PIANO CONCERTO NO. 9, 3. MOV.
- MOZART- LISZT - SIBELIUS/DVDA-006/NISHIMURA
8 SJÖBERG: DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÄG DIG
- MIKAEL NEUMANN & AULIN KVARTETTEN:
DANSKE SANGE & SVENSKA VISOR/
MN-CD 006/DANACORD	16 RUBINSTEIN: SYMPHONY NO. 3, 3. MOV.
- A. RUBINSTEIN: SYMPHONY NO. 3
- EROICA FANTASIA/8.555590/NAXOS

SAMLET SPILLETID: 79:20

Udgivet af: HIGH FIDELITY ApS, Blegdamsvej 112 A, 2100 København Ø, telefon 7023 7001